

Η κυρα-Κακή και οι δώδεκα μήνες

Κάποτε σε ένα μακρινό χωριό ζούσαν δυο κυρούλες. Τη μία την έλεγαν Καλή γιατί ήταν πάντα γελαστή και καλοσυνάτη και την άλλη κυρούλα την έλεγαν Κακή. Την έλεγαν Κακή γιατί ήταν κακόψυχη και πολύ μα πολύ κακή. Είχε για όλους τον κακό το λόγο.

Μια μέρα η Κυρά-Κακή πήγε στο δάσος να κάνει μια βόλτα και να μαζέψει ξύλα. Ξαφνικά, εμφανίζονται μπροστά της δώδεκα παλικάρια και της λένε:

- Γεια σου γιαγιά.
- Τι θέλετε εσείς εδώ;
- Θέλουμε να σε ρωτήσουμε κάτι, γιαγιούλα. Δε μας λες, ποιος από τους δώδεκα μήνες σου αρέσει περισσότερο;
- Κανένας δε μ' αρέσει! Είναι όλοι χάλια.
- Γιατί δε σου αρέσει κανένας γιαγιά;
- Γιατί πρέπει να μ' αρέσει κάποιος; Δεν έχουν τίποτα καλό να μας προσφέρουν.

Και τότε η κυρα-Κακή άρχισε να τους κακολογεί:

- Ο **Γενάρης** με εκνευρίζει. Βαριέμαι να ξεστολίζω το δέντρο. Τα Χριστούγεννα είναι πολύ βαρετά. Δε μου αρέσει το κρύο και το Τρόοδος. Επίσης, δε μου αρέσει να στολίζω τον χιονάνθρωπο.
- Ο **Φλεβάρης** με εκνευρίζει γιατί έχει αυτά τα απαίσια καρναβάλια που όλοι είναι χαρούμενοι και φωνάζουν και μου σπάζουν τα νεύρα.

- Ο **Μάρτης** με εκνευρίζει. Δεν μ' αρέσει γιατί είναι η Τσικνοπέμπτη και έρχεται από το παράθυρο η μυρωδιά της σούβλας που ψήνουν το κρέας.
- Ο **Απρίλης** είναι χάλια γιατί χάνω και νευριάζω όλη την ώρα γιατί θέλω να κερδίζω στα πασχαλινά παιχνίδια. Δε μου αρέσει το Πάσχα γιατί είναι χάλια. Δε μου αρέσει το τσούγκρισμα και βαριέμαι. Θέλω να κοιμάμαι, αλλά τα παιδιά κάνουν φασαρία.
- Ο **Μάης** είναι χάλια γιατί ανθίζουν με τα λουλούδια και με τσιμπάνε τα αγκάθια. Δεν είναι ωραίο γιατί φυτρώνουν τα τριαντάφυλλα και τσιμπάνε το σώμα μου το δροσερό και δεν μπορώ όταν με αγγίζουν, αφού μου προκαλούν νεύρα.
- Ο **Ιούνης** με εκνευρίζει που έχει τα ζουμερά φρούτα και όλοι τα τρώνε. Επίσης, τα παιδιά κάνουν φασαρία γιατί κλείνουν τα σχολεία και παίζουν με τους καλούς τους φίλους. με εκνευρίζουν οι φίλοι. Βαριέμαι να έχω φίλους.
- Ο **Ιούλιος** είναι ο μήνας των διακοπών και της παραλίας και με εκνευρίζει. Τα παιδιά με ζαλίζουν επειδή τρέχουν και φωνάζουν. Επίσης, με ενοχλούν επειδή χτυπούν την πόρτα ενώ κοιμάμαι.
- Ο **Αύγουστος** με εκνευρίζει επειδή όλα τα παιδιά πηγαίνουν για μπάνιο στη θάλασσα και έρχεται όλη η άμμος πάνω μου.
- Τον **Σεπτέμβρη** είναι φθινόπωρο και κρυώνω, είναι μείον άπειρο βαθμοί. Μου σπάει τα νεύρα και βαριέμαι τα σχολεία. Χάλια, χάλια και πάλι χάλια είναι ο Σεπτέμβρης.
- **Σιχαίνομαι τον Οκτώβρη** γιατί ξεκινούν οι απαίσιες βροχές. Επίσης, όλοι ψήνουν κάστανα και σιχαίνομαι

τη μυρωδιά τους. Αυτά τα χρυσάνθεμα που μέρα νύχτα τα φυτεύουν με κάνουν να φτερνίζομαι, δε μου αρέσουν καθόλου μα καθόλου! Μπλιαχ! Είναι χάλια όλα!

- Ο **Νοέμβρης** είναι χάλια επειδή δεν θέλω να γίνω μούσκεμα και δε μου αρέσουν οι κεραυνοί. Και δε μου αρέσει το Πολυτεχνείο επειδή λένε ότι ήταν γενναίοι οι φοιτητές. Είναι μπλιαχ, μπλιαχ και χάλια!!!
- Ο **Δεκέμβρης** δε μου αρέσει, είναι χάλια. Έρχονται τα Χριστούγεννα και ο Αη-Βασίλης. Βαριέμαι να στολίζω το δέντρο και το σπίτι. Τους μισώ όλους!

Ακούγοντας τα όλα αυτά, τα δώδεκα παλικάρια που ήταν οι ίδιοι οι δώδεκα μήνες, λυπήθηκαν αλλά και θύμωσαν. Έδωσαν στην κυρα-Κακή ένα τσουβαλάκι και έφυγαν. Η κυρα-Κακή πήρε το τσουβαλάκι και πήγε στο σπίτι να το ανοίξει. Όταν έφτασε στο σπίτι το άνοιξε και τότε μέσα βρήκε έντομα και ζωύφια, αντί φλουριά όπως περίμενε να βρει. Βρήκε επίσης ένα λουλούδι με υπέροχο άρωμα που όμως έκανε την κυρα-Κακή να την πιάσει αλλεργία!

(Ομαδικό παραμύθι από τα παιδιά της Β' τάξης)

